

DECIZIA NR. 232

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit spre competenta solutionare contestatia formulata de societatea X, suspendata prin Decizie avand in vedere ca administratorul societatii prin adresa inregistrata la D.G.F.P. solicita solutionarea pe fond a contestatiei, in baza adresei emisa de Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria in care se mentioneaza faptul ca :”In dosarul pe penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie, dumneavoastra nu ati fost cercetat penal ci ati avut calitatea de martor.”

Cu adresa, organul de solutionare a contestatiei solicita Ministerului Public - Parchetul de pe langa Judecatorie sa comunice **“stadiul cercetarilor si concluziile la care s-a ajuns in dosarul penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie sub numarul, in care.... are calitatea de martor (...) intrucat informatiile pe care urmeaza sa ni le furnizati sunt relevante pentru luarea unei decizii in solutionarea contestatiei formulata de societatea X, avand in vedere ca facturile fiscale care au generat obligatiile fiscale suplimentare contestate apartin regimului fiscal al acestei societati.”**

Cu adresa inregistrata la D.G.F.P Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria transmite Rezolutia de confirmare a propunerii de neincepere a urmaririi penale in dosarul respectiv..

Societatea x contesta masurile dispuse de organele de control ale Directiei Controlului Fiscal prin procesul verbal de verificare precizand urmatoarele:

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele de gestionare a formularelor cu regim special, conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare si ca in aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine acesteia. Masurile dispuse de organul de control in baza celor prezentate anterior sunt netemeinice si nelegale din urmatoarele considerente:

- societatea X nu a dobandit niciodata, dupa cum rezulta din evidentele contabile, bunuri de genul celor cumparate pe baza celor patru facturi
- Intre cele doua societati nu au existat raporturi comerciale,;
- In facturile incriminate (sustrase, disparute de la petenta) la rubrica “furnizor” nu apare numele acesteia ci numele altei societati careia ii apartine si stampila aplicata pe acetse facturi.
- Chitantele ce atesta plata partiala a facturilor nu apartin petentei ;
- Nerespectarea prevederilor HG 831/1997 de catre petenta si neobservarea disparitiei facturilor, poate constitui cel mult o contraventie, dar nu poate atrage in nici un caz, obligarea la suportarea impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata, pentru operatiunile comerciale efectuate in baza acestor facturi sustrase, cu atat mai mult cu cat facturile au fost emise de alta societate, avand stampila acestei societati, la fel ca si chitantele ce atesta plata partiala a marfurilor facturate.

In temeiul celor mentionate, petenta solicita admiterea contestatiei si anulara totala a procesului verbal.

In procesul verbal de verificare organele de control ale Directiei Controlului Fiscal, au consemnat urmatoarele:

Conform art.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P.cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare, cu atat mai mult cu cat facturile au fost declarate nule prin publicarea la Monitorul Oficial al Romaniei in timpul verificarilor conform chitantei. In aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine societatii contestatare

1.Astfel, conform art.18(2) din OG 70/1994 privind impozitul pe profit in care se arata ca :”In cazul in care organul fiscal considera ca stabilirea impozitului pe profit nu a fost facuta conform prezentei ordonante, acesta va face un nou calcul al impozitului si va comunica in scris contribuabilului modul de stabilire a acestuia”, organul de control a stabilit in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar. In temeiul art.20 din OG 70/1994 privind impozitul pe profit si art.14 din OG 61//2002 organul de control a procedat la calculul dobanzilor si penalitatilor aferente

2.Cu privire la taxa pe valoarea adaugata - art.13 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata arata ca :”Baza de impozitare reprezinta contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate exclusiv TVA.

Baza de impozitare este determinata de :
a-preturile negociate intre vanzator si cumparator...”, careia ii corespunde o taxa pe valoarea adaugata de 19%.

Pentru neplata la termen s-au calculat dobanzi conform pact.11.4 (b) din HG 401/2000 si penalitati de intarziere.

Luind in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Referitor la obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi de intarziere si penalitati aferente stabilite de organul de control in sarcina societatii contestatare, **cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca** petenta datoreaza aceste sume in conditiile in care facturile emise catre societatea Y apartin regimului fiscal al petentei, dar la furnizor este mentionata o alta societate purtand stampila acestei societati.

Din nota explicativa luata administratorului societatii rezulta ca acesta nu-si poate explica disparitia facturilor decat daca au fost sustrate odata cu spargerea magazinului in toamna anului 1998.

Administratorul societatii nu a publicat la Monitorul Oficial pierderea acestor facturi, facand acest lucru urmare a controlului, fapt demonstrat cu chitanta.

In drept, in conformitate cu prevederile art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P. cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Potrivit art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora: *“Orice lipsuri sau pierderi de formulare numerotate, în magazie sau la compartimentele care le utilizează, vor fi aduse la cunoștință, în scris, administratorului, ordonatorului de credite sau altor persoane, care au obligația gestionării patrimoniului unității, care vor dispune cercetarea și verificarea împrejurărilor în care s-au produs lipsurile sau pierderile și eventuala tragere la răspundere a celor vinovați, conform legii. Formularele cu regim special de înscriere și numerotare, pierdute sau sustrase se declară nule în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, după sesizarea organelor în drept.”*

Avand in vedere ca societatea contestatara, prin administratorul sau care, potrivit prevederilor legale angajeaza raspunderea societatii, nu a respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special enuntate mai sus, iar facturile în cauza apartin regimului fiscal al petentei, se apreciaza ca obligatiile fiscale aferente acestor facturi sunt datorate de petenta, pierderea formularelor invocata de aceasta nefiind opozabila tertilor intrucat formularele nu erau declarate nule in Monitorul Oficial al Romaniei la momentul consemnarii tranzactiei.

Din considerentele mentionate, in temeiul prevederilor art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata , ale art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora coroborate cu prevederile art.196 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala si implicit art.9(3) din OUG 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei.

DECIZIA NR. 232

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit spre competenta solutionare contestatia formulata de societatea X, suspendata prin Decizie avand in vedere ca administratorul societatii prin adresa inregistrata la D.G.F.P. solicita solutionarea pe fond a contestatiei, in baza adresei emisa de Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria in care se mentioneaza faptul ca :”In dosarul pe penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie, dumneavoastra nu ati fost cercetat penal ci ati avut calitatea de martor.”

Cu adresa, organul de solutionare a contestatiei solicita Ministerului Public - Parchetul de pe langa Judecatorie sa comunice **“stadiul cercetarilor si concluziile la care s-a ajuns in dosarul penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie sub numarul, in care.... are calitatea de martor (...) intrucat informatiile pe care urmeaza sa ni le furnizati sunt relevante pentru luarea unei decizii in solutionarea contestatiei formulata de societatea X, avand in vedere ca facturile fiscale care au generat obligatiile fiscale suplimentare contestate apartin regimului fiscal al acestei societati.”**

Cu adresa inregistrata la D.G.F.P Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria transmite Rezolutia de confirmare a propunerii de neincepere a urmaririi penale in dosarul respectiv..

Societatea x contesta masurile dispuse de organele de control ale Directiei Controlului Fiscal prin procesul verbal de verificare precizand urmatoarele:

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele de gestionare a formularelor cu regim special, conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare si ca in aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine acesteia. Masurile dispuse de organul de control in baza celor prezentate anterior sunt netemeinice si nelegale din urmatoarele considerente:

- societatea X nu a dobandit niciodata, dupa cum rezulta din evidentele contabile, bunuri de genul celor cumparate pe baza celor patru facturi
- Intre cele doua societati nu au existat raporturi comerciale,;
- In facturile incriminate (sustrase, disparute de la petenta) la rubrica “furnizor” nu apare numele acesteia ci numele altei societati careia ii apartine si stampila aplicata pe acetse facturi.
- Chitantele ce atesta plata partiala a facturilor nu apartin petentei ;
- Nerespectarea prevederilor HG 831/1997 de catre petenta si neobservarea disparitiei facturilor, poate constitui cel mult o contraventie, dar nu poate atrage in nici un caz, obligarea la suportarea impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata, pentru operatiunile comerciale efectuate in baza acestor facturi sustrase, cu atat mai mult cu cat facturile au fost emise de alta societate, avand stampila acestei societati, la fel ca si chitantele ce atesta plata partiala a marfurilor facturate.

In temeiul celor mentionate, petenta solicita admiterea contestatiei si anulara totala a procesului verbal.

In procesul verbal de verificare organele de control ale Directiei Controlului Fiscal, au consemnat urmatoarele:

Conform art.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P.cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare, cu atat mai mult cu cat facturile au fost declarate nule prin publicarea la Monitorul Oficial al Romaniei in timpul verificarilor conform chitantei. In aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine societatii contestatare

1.Astfel, conform art.18(2) din OG 70/1994 privind impozitul pe profit in care se arata ca :”In cazul in care organul fiscal considera ca stabilirea impozitului pe profit nu a fost facuta conform prezentei ordonante, acesta va face un nou calcul al impozitului si va comunica in scris contribuabilului modul de stabilire a acestuia”, organul de control a stabilit in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar. In temeiul art.20 din OG 70/1994 privind impozitul pe profit si art.14 din OG 61//2002 organul de control a procedat la calculul dobanzilor si penalitatilor aferente

2.Cu privire la taxa pe valoarea adaugata - art.13 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata arata ca :”Baza de impozitare reprezinta contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate exclusiv TVA.

Baza de impozitare este determinata de :
a-preturile negociate intre vanzator si cumparator...”, careia ii corespunde o taxa pe valoarea adaugata de 19%.

Pentru neplata la termen s-au calculat dobanzi conform pact.11.4 (b) din HG 401/2000 si penalitati de intarziere.

Luind in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Referitor la obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi de intarziere si penalitati aferente stabilite de organul de control in sarcina societatii contestatare, **cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca** petenta datoreaza aceste sume in conditiile in care facturile emise catre societatea Y apartin regimului fiscal al petentei, dar la furnizor este mentionata o alta societate purtand stampila acestei societati.

Din nota explicativa luata administratorului societatii rezulta ca acesta nu-si poate explica disparitia facturilor decat daca au fost sustrate odata cu spargerea magazinului in toamna anului 1998.

Administratorul societatii nu a publicat la Monitorul Oficial pierderea acestor facturi, facand acest lucru urmare a controlului, fapt demonstrat cu chitanta.

In drept, in conformitate cu prevederile art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P. cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Potrivit art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora: *“Orice lipsuri sau pierderi de formulare numerotate, în magazie sau la compartimentele care le utilizează, vor fi aduse la cunoștință, în scris, administratorului, ordonatorului de credite sau altor persoane, care au obligația gestionării patrimoniului unității, care vor dispune cercetarea și verificarea împrejurărilor în care s-au produs lipsurile sau pierderile și eventuala tragere la răspundere a celor vinovați, conform legii. Formularele cu regim special de înscriere și numerotare, pierdute sau sustrase se declară nule în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, după sesizarea organelor în drept.”*

Avand in vedere ca societatea contestatara, prin administratorul sau care, potrivit prevederilor legale angajeaza raspunderea societatii, nu a respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special enuntate mai sus, iar facturile în cauza apartin regimului fiscal al petentei, se apreciaza ca obligatiile fiscale aferente acestor facturi sunt datorate de petenta, pierderea formularelor invocata de aceasta nefiind opozabila tertilor intrucat formularele nu erau declarate nule in Monitorul Oficial al Romaniei la momentul consemnarii tranzactiei.

Din considerentele mentionate, in temeiul prevederilor art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata , ale art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora coroborate cu prevederile art.196 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala si implicit art.9(3) din OUG 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei.

DECIZIA NR. 232

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit spre competenta solutionare contestatia formulata de societatea X, suspendata prin Decizie avand in vedere ca administratorul societatii prin adresa inregistrata la D.G.F.P. solicita solutionarea pe fond a contestatiei, in baza adresei emisa de Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria in care se mentioneaza faptul ca :”In dosarul pe penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie, dumneavoastra nu ati fost cercetat penal ci ati avut calitatea de martor.”

Cu adresa, organul de solutionare a contestatiei solicita Ministerului Public - Parchetul de pe langa Judecatorie sa comunice **“stadiul cercetarilor si concluziile la care s-a ajuns in dosarul penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie sub numarul, in care.... are calitatea de martor (...) intrucat informatiile pe care urmeaza sa ni le furnizati sunt relevante pentru luarea unei decizii in solutionarea contestatiei formulata de societatea X, avand in vedere ca facturile fiscale care au generat obligatiile fiscale suplimentare contestate apartin regimului fiscal al acestei societati.”**

Cu adresa inregistrata la D.G.F.P Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria transmite Rezolutia de confirmare a propunerii de neincepere a urmaririi penale in dosarul respectiv..

Societatea x contesta masurile dispuse de organele de control ale Directiei Controlului Fiscal prin procesul verbal de verificare precizand urmatoarele:

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele de gestionare a formularelor cu regim special, conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare si ca in aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine acesteia. Masurile dispuse de organul de control in baza celor prezentate anterior sunt netemeinice si nelegale din urmatoarele considerente:

- societatea X nu a dobandit niciodata, dupa cum rezulta din evidentele contabile, bunuri de genul celor cumparate pe baza celor patru facturi
- Intre cele doua societati nu au existat raporturi comerciale,;
- In facturile incriminate (sustrase, disparute de la petenta) la rubrica “furnizor” nu apare numele acesteia ci numele altei societati careia ii apartine si stampila aplicata pe acetse facturi.
- Chitantele ce atesta plata partiala a facturilor nu apartin petentei ;
- Nerespectarea prevederilor HG 831/1997 de catre petenta si neobservarea disparitiei facturilor, poate constitui cel mult o contraventie, dar nu poate atrage in nici un caz, obligarea la suportarea impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata, pentru operatiunile comerciale efectuate in baza acestor facturi sustrase, cu atat mai mult cu cat facturile au fost emise de alta societate, avand stampila acestei societati, la fel ca si chitantele ce atesta plata partiala a marfurilor facturate.

In temeiul celor mentionate, petenta solicita admiterea contestatiei si anulara totala a procesului verbal.

In procesul verbal de verificare organele de control ale Directiei Controlului Fiscal, au consemnat urmatoarele:

Conform art.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P.cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare, cu atat mai mult cu cat facturile au fost declarate nule prin publicarea la Monitorul Oficial al Romaniei in timpul verificarilor conform chitantei. In aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine societatii contestatare

1.Astfel, conform art.18(2) din OG 70/1994 privind impozitul pe profit in care se arata ca :”In cazul in care organul fiscal considera ca stabilirea impozitului pe profit nu a fost facuta conform prezentei ordonante, acesta va face un nou calcul al impozitului si va comunica in scris contribuabilului modul de stabilire a acestuia”, organul de control a stabilit in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar. In temeiul art.20 din OG 70/1994 privind impozitul pe profit si art.14 din OG 61//2002 organul de control a procedat la calculul dobanzilor si penalitatilor aferente

2.Cu privire la taxa pe valoarea adaugata - art.13 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata arata ca :”Baza de impozitare reprezinta contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate exclusiv TVA.

Baza de impozitare este determinata de :
a-preturile negociate intre vanzator si cumparator...”, careia ii corespunde o taxa pe valoarea adaugata de 19%.

Pentru neplata la termen s-au calculat dobanzi conform pact.11.4 (b) din HG 401/2000 si penalitati de intarziere.

Luind in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Referitor la obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi de intarziere si penalitati aferente stabilite de organul de control in sarcina societatii contestatare, **cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca** petenta datoreaza aceste sume in conditiile in care facturile emise catre societatea Y apartin regimului fiscal al petentei, dar la furnizor este mentionata o alta societate purtand stampila acestei societati.

Din nota explicativa luata administratorului societatii rezulta ca acesta nu-si poate explica disparitia facturilor decat daca au fost sustrate odata cu spargerea magazinului in toamna anului 1998.

Administratorul societatii nu a publicat la Monitorul Oficial pierderea acestor facturi, facand acest lucru urmare a controlului, fapt demonstrat cu chitanta.

In drept, in conformitate cu prevederile art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P. cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Potrivit art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora: *“Orice lipsuri sau pierderi de formulare numerotate, în magazie sau la compartimentele care le utilizează, vor fi aduse la cunoștință, în scris, administratorului, ordonatorului de credite sau altor persoane, care au obligația gestionării patrimoniului unității, care vor dispune cercetarea și verificarea împrejurărilor în care s-au produs lipsurile sau pierderile și eventuala tragere la răspundere a celor vinovați, conform legii. Formularele cu regim special de înscriere și numerotare, pierdute sau sustrase se declară nule în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, după sesizarea organelor în drept.”*

Avand in vedere ca societatea contestatara, prin administratorul sau care, potrivit prevederilor legale angajeaza raspunderea societatii, nu a respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special enuntate mai sus, iar facturile în cauza apartin regimului fiscal al petentei, se apreciaza ca obligatiile fiscale aferente acestor facturi sunt datorate de petenta, pierderea formularelor invocata de aceasta nefiind opozabila tertilor intrucat formularele nu erau declarate nule in Monitorul Oficial al Romaniei la momentul consemnarii tranzactiei.

Din considerentele mentionate, in temeiul prevederilor art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata , ale art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora coroborate cu prevederile art.196 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala si implicit art.9(3) din OUG 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei.

DECIZIA NR. 232

Cu adresa Activitatea de Control Fiscal a restituit spre competenta solutionare contestatia formulata de societatea X, suspendata prin Decizie avand in vedere ca administratorul societatii prin adresa inregistrata la D.G.F.P. solicita solutionarea pe fond a contestatiei, in baza adresei emisa de Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria in care se mentioneaza faptul ca :”In dosarul pe penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie, dumneavoastra nu ati fost cercetat penal ci ati avut calitatea de martor.”

Cu adresa, organul de solutionare a contestatiei solicita Ministerului Public - Parchetul de pe langa Judecatorie sa comunice **“stadiul cercetarilor si concluziile la care s-a ajuns in dosarul penal inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatorie sub numarul, in care.... are calitatea de martor (...) intrucat informatiile pe care urmeaza sa ni le furnizati sunt relevante pentru luarea unei decizii in solutionarea contestatiei formulata de societatea X, avand in vedere ca facturile fiscale care au generat obligatiile fiscale suplimentare contestate apartin regimului fiscal al acestei societati.”**

Cu adresa inregistrata la D.G.F.P Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria transmite Rezolutia de confirmare a propunerii de neincepere a urmaririi penale in dosarul respectiv..

Societatea x contesta masurile dispuse de organele de control ale Directiei Controlului Fiscal prin procesul verbal de verificare precizand urmatoarele:

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele de gestionare a formularelor cu regim special, conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare si ca in aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine acesteia. Masurile dispuse de organul de control in baza celor prezentate anterior sunt netemeinice si nelegale din urmatoarele considerente:

- societatea X nu a dobandit niciodata, dupa cum rezulta din evidentele contabile, bunuri de genul celor cumparate pe baza celor patru facturi
- Intre cele doua societati nu au existat raporturi comerciale,;
- In facturile incriminate (sustrase, disparute de la petenta) la rubrica “furnizor” nu apare numele acesteia ci numele altei societati careia ii apartine si stampila aplicata pe acetse facturi.
- Chitantele ce atesta plata partiala a facturilor nu apartin petentei ;
- Nerespectarea prevederilor HG 831/1997 de catre petenta si neobservarea disparitiei facturilor, poate constitui cel mult o contraventie, dar nu poate atrage in nici un caz, obligarea la suportarea impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata, pentru operatiunile comerciale efectuate in baza acestor facturi sustrase, cu atat mai mult cu cat facturile au fost emise de alta societate, avand stampila acestei societati, la fel ca si chitantele ce atesta plata partiala a marfurilor facturate.

In temeiul celor mentionate, petenta solicita admiterea contestatiei si anulara totala a procesului verbal.

In procesul verbal de verificare organele de control ale Directiei Controlului Fiscal, au consemnat urmatoarele:

Conform art.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P.cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Controlul a constatat ca nu s-au respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special conform HG 831/1997, vinovat de aceasta facandu-se administratorul societatii contestatare, cu atat mai mult cu cat facturile au fost declarate nule prin publicarea la Monitorul Oficial al Romaniei in timpul verificarilor conform chitantei. In aceste conditii obligatia de a vira la bugetul de stat a impozitelor si taxelor legale revine societatii contestatare

1.Astfel, conform art.18(2) din OG 70/1994 privind impozitul pe profit in care se arata ca :”In cazul in care organul fiscal considera ca stabilirea impozitului pe profit nu a fost facuta conform prezentei ordonante, acesta va face un nou calcul al impozitului si va comunica in scris contribuabilului modul de stabilire a acestuia”, organul de control a stabilit in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar. In temeiul art.20 din OG 70/1994 privind impozitul pe profit si art.14 din OG 61//2002 organul de control a procedat la calculul dobanzilor si penalitatilor aferente

2.Cu privire la taxa pe valoarea adaugata - art.13 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata arata ca :”Baza de impozitare reprezinta contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate exclusiv TVA.

Baza de impozitare este determinata de :
a-preturile negociate intre vanzator si cumparator...”, careia ii corespunde o taxa pe valoarea adaugata de 19%.

Pentru neplata la termen s-au calculat dobanzi conform pact.11.4 (b) din HG 401/2000 si penalitati de intarziere.

Luind in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Referitor la obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi de intarziere si penalitati aferente stabilite de organul de control in sarcina societatii contestatare, **cauza supusa solutionarii o constituie faptul daca** petenta datoreaza aceste sume in conditiile in care facturile emise catre societatea Y apartin regimului fiscal al petentei, dar la furnizor este mentionata o alta societate purtand stampila acestei societati.

Din nota explicativa luata administratorului societatii rezulta ca acesta nu-si poate explica disparitia facturilor decat daca au fost sustrate odata cu spargerea magazinului in toamna anului 1998.

Administratorul societatii nu a publicat la Monitorul Oficial pierderea acestor facturi, facand acest lucru urmare a controlului, fapt demonstrat cu chitanta.

In drept, in conformitate cu prevederile art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, persoanele juridice sunt obligate sa respecte normele metodologice emise de M.F.P. cu privire la intocmirea si utilizarea formularelor comune privind activitatea financiara si contabila.

Potrivit art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora: *“Orice lipsuri sau pierderi de formulare numerotate, în magazie sau la compartimentele care le utilizează, vor fi aduse la cunoștință, în scris, administratorului, ordonatorului de credite sau altor persoane, care au obligația gestionării patrimoniului unității, care vor dispune cercetarea și verificarea împrejurărilor în care s-au produs lipsurile sau pierderile și eventuala tragere la răspundere a celor vinovați, conform legii. Formularele cu regim special de înscriere și numerotare, pierdute sau sustrase se declară nule în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, după sesizarea organelor în drept.”*

Avand in vedere ca societatea contestatara, prin administratorul sau care, potrivit prevederilor legale angajeaza raspunderea societatii, nu a respectat normele legale de gestionare a formularelor cu regim special enuntate mai sus, iar facturile în cauza apartin regimului fiscal al petentei, se apreciaza ca obligatiile fiscale aferente acestor facturi sunt datorate de petenta, pierderea formularelor invocata de aceasta nefiind opozabila tertilor intrucat formularele nu erau declarate nule in Monitorul Oficial al Romaniei la momentul consemnarii tranzactiei.

Din considerentele mentionate, in temeiul prevederilor art.1 si ale art.4 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata , ale art. 12 din H.G. 831/02.02.1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora coroborate cu prevederile art.196 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala si implicit art.9(3) din OUG 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, se decide respingerea ca neintemeiata a contestatiei.